

ДОБРУДЖАНСКИ ВЪСТИ

Телефон № 294

ОРГАНЪ НА ДРУЖЕСТВО „ДОБРУДЖА“ ВЪ ГР. ВАРНА.

Единъ брой 1 левъ

Обявления: на кв. см официални по 1.50 лв търговски по 1 лв Годешни, вѣнчални, погребовни, панахиди и благодарности по 30 лв. Всичко прѣдплат.

Излиза седмично.

АБОНАМЕНТЪ:

Годишно . . . 40 лева
6 месеца . . . 25 „

Редакция и Администрация
Д-во „Добруджа“
гр. Варна.

НИВА ОБЯВА НИВА 20 ДЕКАРА

се продава въ землището на с. ГАЛАТА на много износна цѣна.
Споразумѣние редакцията.

ПРѢСТАНЕТЕ ИЛИ СЕ МАХНЕТЕ.

Узурпаторитѣ на високитѣ постове въ Добруджанската организация въ София безсилни да оборятъ съкрушителнитѣ за тѣхъ 9 точки отъ протоколъ № 12 на д-во „Добруджа“ въ Варна, напѣрили за по добръ да се занимаватъ съ личноститѣ които сѣ начело на варненското дружество. Въ броеве 47 и 48 на своя органъ „Добруджанско Знаме“ тѣ излизатъ съ подписитѣ си да клеветятъ Свещ. П. Икономова и Д-ръ Маргинъ, то имъ приписватъ долни съзнания и прикачатъ разни имитети.

Това не ни изненадва, защото ний го очаквахме, знаейки тѣхното възпитание, гарантенъ уровень и дѣла. Отъ рѣдъ никогѣ нѣма да успѣемъ и да си служимъ съ вѣтъря просташки начинъ въкордоба. Ний критикуваме се въ Вичева и Пачева, а прѣдседателя и подпрѣдседателя на изпълнителния комитетъ или по-добрь дѣятелността имъ като общественници, ръководители и отчетници на една организация.

Ний нѣма да надникнемъ въ домоветѣ имъ, въ канторитѣ и банкитѣ имъ. Нѣма да твърдимъ и да доказваме дали сѣ отъ грѣко-ромънско произхождение, дали сѣ ги викали или сѣ се подписвали Вическу и Паческу.

Нѣма да ги нарѣчемъ чужди агенти и подлещи.

Ний не фигурираме въ списъка на вѣстникаритѣ, подкупени отъ чужди държави за да служатъ на тѣхнитѣ интереси.

Нѣмаме слова и много пари Чуждото не пипаме. Не сме богати и не дѣлваме да станемъ, като се обогатяваме на дѣла смѣтка.

Имаме, обаче, само една честъ, която сме пазили и ще я пазимъ като змицата на околото си.

Кой е чуждъ агентъ и подлещъ ще видимъ въ скоро време въ сѣла. Тамъ ние ще ги фотографираме таки хубавичко че ще си видятъ истинскитѣ ликове.

Ползуваме се отъ случая да прѣдадемъ единъ малкъ урокъ по българската граматика на нашитѣ клѣветници. Тѣ наричатъ Д-ръ Маргинъ и Пачевъ.

дало отъ фамилното му име. Той произхожда отъ Сливенъ, гдѣто нѣма нито единъ грѣкъ. Всички фамилни имена, произхождащи отъ име на жена, окончатъ на-инъ, като: Савинъ, Петинъ, Еленинъ и пр.

Смѣшното е че Пачевъ подражава на Вичева слѣпичката.

Въ Тулча и Камберъ Д-ръ Маргинъ си изпълнява честно и почтенно дълга къмъ отечеството за което получи и орденъ и чинъ, а ако правите илюзия за частния му животъ Вий г. Пачевъ не сте увреденъ ни най-малко и, слава Богу, никой до днесъ не се е оплаквалъ отъ него.

Похватитѣ му въ църковно-народния съборъ сѣ искренни, родолюбиви и коректни.

Служи само на истината и на правата наука. А Вий?

— Вие нито се водите, нито се карате. Нали за васъ се внесе въ Събора анонимно прѣдложение за порицание? Нали Вие се подмазвате прѣдъ министри землед. група и владици?

Наблюдавайки дѣлата Ви мнозина Съборяни питатъ сѣ недоумѣние какъ сте попаднали въ църковно народния съборъ, пъкъ нѣкой и въ съборния свѣтъ.

Нѣма да Ви простимъ нито една клѣвета!

Личната борба, или по-добрь борба на лична нощва, първи повѣдохте Вий, господо. Въ всичкитѣ заседания пъкъ и вънъ отъ тѣхъ, Вий сипѣхте жупелъ и лава върху Свещ. П. Икономова

Такъзката Ви бѣше да го очеркитѣ за да не бѣде избранъ на чело на организацията. Огъца обаче излезе чистъ.

Нали Вий г. Пачевъ направи прѣдложение въ V Добръ съборъ въ Шуменъ за налагане наказание на свещеника, макаръ и за единъ часъ изключването му отъ организацията? Кой вдигна ръка? Само Вий г. Пачевъ и дѣдо Желю. Вий тамъ бѣхте бламирани и трѣбваше тогава веднага да сторите онова, което прѣпоръчвате на оца, т. е., да си посипете главата съ

пепелъ и да идете на покаяние въ нѣкой манастиръ, ако искате и руски нѣна е.

Много добрь ще сторите да прѣстанете да се занимавате съ личността на Д-ръ Маргинъ, и пр.

Прѣстанете се провикваме и вие въ Вашъ собственъ интересъ и въ интереса на дѣлото.

Подайте си оставкитѣ до като е време.

Ний много научихме за Васъ, но много малко сме казали.

Прѣстанете или се махнете!

За Ключаритѣ Вичевъ и Пачевъ.

Както спомнятъ нашитѣ читатели, тия господа слѣдъ като изчерпиха всички сръдства за отмъщение противъ нашитѣ членове, които ги демаскираха въ V съборъ, завлязаха въ вѣкъ „Добруджанско знаме“ да клеветятъ свещ. П. Икономова, че билъ шпионинъ, че се сръщалъ съ ромънския офицеръ Ghionis-Delaisir, че го е канилъ въ къщата си и пр.

Нашитѣ членове отказаха да излизатъ на лична полемика съ тия стари грѣшници — едно, че ще имъ направятъ голѣма честъ и второ, отъ уважение къмъ дѣлото, което не искатъ да петнатъ съ лични дертове.

На г-нъ Пачева му отговаря неговия и на сѣмейството му приятель Ghionis, който излѣзе, че позовава и жбитѣ на Пачева, а свещ. Икономова не е виждалъ никогѣ, защото, когато ромънеца е билъ въ Варна свещ. Икономовъ бѣше въ Галацкия затворъ.

И ето какво пише Пачевия приятель въ брой 97 отъ 10 април на в. „Dobrodja Juna.“

— Моитѣ изъяснения не съставляватъ чистата истина и като такива тѣ трѣбваше да заболѣятъ.

И фѣйствително въ послѣдния брой „Добруджанско знаме“ полученъ въ редакцията ни, бившиятъ мой съгражданинъ др. Пачевъ помѣства едно отъ крито писмо до свещ. Икономовъ бѣжанецъ въ Варна. Нахвърля се върху му като ухапанъ отъ змия и го нарича шпионинъ и прѣдатель на добруджанската кауза. Обвинява го, че всичко онова що самъ изъяснилъ въ една моя прѣдидица статия е инспирирано отъ него въ честитѣ сръщи, които е ималъ съ мене въ Варна, като прибавя, че често шити ме е приемалъ и въ домоѣтъ си.

Давамъ честната си дума, че прѣзъ всичкото време на стоенето ми въ Варна нито веднѣжъ не съмъ сръщалъ

свещ. Икономова, ното нито познавамъ, нито пъкъ нѣкога съмъ сръщалъ. Апетирамъ къмъ г-нъ майоръ Радковъ, началникъ на В. Полиция въ Варна, опълномощенъ съ надзора на съюзнитѣ офицери тогава — да каже честната си дума — дали знае или пъкъ му се е донесло, че азъ съмъ се сръщалъ свещ. Икономовъ и да съмъ ималъ разговоръ.

Прѣзъ всичкото време на стоенето ми въ Варна, не съмъ спалъ другагѣ, освѣнъ въ зданието на ромънската военна мисия и най-главното:

— Азъ напуснахъ Варна къмъ половината на м. Мартъ 1919 година, когато, чивими се, свещ. Икономовъ не е билъ избѣгалъ още отъ Кюстенджа.

Цѣлѣта, която прѣслѣдва г. Др. Пачевъ ми е напълно ясна. Не ме изненадва неговото ожесточение, това сѣ сръдствата съ които си служи за да спаси изгубеното си за винаги вече положение.

Пачевъ, за да си осигури извѣстни материални облаги и едно по-видно положение агитира между маситѣ — агитация много доходна, къмъ която сѣ се присѣдинили много ентузиазирани елементи, които станаха причина за масовото емигриране на добруджанци отъ български произходъ.

Тази операция успѣ до нѣкъдъ и даваше на тѣзи герои сръдства за поддръжка... Познавамъ Др. Пачева, познавамъ и баща му отъ много близко, сѣ братъ му Илия бѣхте заедно въ войната и повеже храня голѣмо почитание сръдъ сѣмейството му отъ Тулча, ще му дамъ само единъ приятелски свѣтъ: да се откаже отъ тоя си животъ, поддръжанъ отъ сѣнароднитѣ си, които докара до черна мизерия, отъ ступани да станатъ ратаи, и да гледа за напѣдъ чрѣзъ честенъ трудъ само заживѣе, който ще го спаси отъ проклятиѣта, които рано или късно ще го постигнатъ, може би и върху цѣлата му фамилия, която сѣ нищо не е виновна за дѣлата на една ниска и непотрѣбна душа.

Ето отговора на добрия приятель на Пачева, който познавалъ и цѣлия му родъ. Ето истинския ликъ на тоя типъ, който въ цинизма и безобразието си отива до тамъ, че идва да дава свѣти на тогова и оногова да излага добруджанското дѣло съ името си. Вижете, като какъвъ го познаватъ съгражданинѣтѣ му. Значи ние не се никакъ лъжемъ, като го демаскирахме.

Нека, шуменци, кеманларци и др. които го поставиха на чело на дѣлото — помислятъ.

Его истинския му ликъ, човѣкътъ, който се върна въ калѣта и пожела да петни по най-недостоеенъ начинъ хората, които му прѣчатъ.

Ето кого V съборъ постави за защитникъ на интереситѣ ни прѣдъ вѣнчания свѣтъ.

Дали свѣтъта даденъ му отъ домашния му приятель ще хване мѣсто, ние се съмнѣваме. Въ всѣки случай за такива стари грѣшници и клюкари ще си каже думата правосъдието.

Ромънски протестъ

Противъ терора въ Македония.

Ромънскитѣ училища и църкви въ Македония сѣ още за крити. Воденитѣ прѣговори между г. Таке Ионеску и сръбското правителство не сѣ дали никакъвъ резултатъ. По тоя поводъ въ Ромъния има силно възбуждение. Въ Букурещъ, Клужъ и Черновицъ студентството организира редица митинги противъ „сръбския шовинистиченъ“ бѣсъ въ Македония.

Наскоро въ ромънската столица ще се свика общогражданско сѣбрание, на което щѣли да говорятъ всѣчки шефове на опозиционнитѣ партии. Това сѣбрание е отъ голѣма важностъ, защото за първи пътъ ромънски държавници излизатъ да протестиратъ публично противъ непоносимото положение въ Македония.

Види се силно ги е жегнало, та правятъ толкова шумни митинги. И всѣчко това става заради нѣколкото купувачи прѣснати като замовото сѣме по планини и градове. А за компактната българска наса въ Добруджа и на умъ имъ не идва. Забравитѣ даже че подписаха договоръ за права на малцинствата и като чужави прогониха учители и попове.

Нека сѣрбитѣ ги погонятъ малко за да вкусатъ сладоститѣ на тѣй широко практикуваната отъ тѣхъ система на прилагане договори. Нека я изпитатъ на свой грѣбъ.

Дамски и мъжки дрехи

по послѣдния мода шие най-ефтино

Г-жа Е. Вълчева

ул. Мария Луиза № 36,

сръщу

Дѣвическата Гимназия.

Механикъ-Локомотивистъ

— специалистъ по вършачки, търси работа. Инсталира и поправя вършачки. Споразумѣние редакцията.

Конвенция на индигенитѣ и инородитѣ малцинства въ Ромѣния.
Договоръ между главните велики съюзни и сдружени сили и Ромѣния.
Покровителства на малцинствата.
(Продължение отъ бр. 10).

Чл. 10. По отношение на родното просвѣщение, за всички градове и околии, дѣто живѣятъ значително число ромѣнски поданици, които говорятъ другъ а не ромѣнски езикъ, ромѣнската държава ще оказва надлежнитѣ улеснения, за да се даде възможностъ на дѣцата на тия ромѣнски поданици да получатъ въ основнитѣ училища образование на свой езикъ. Това постановление нѣма да прѣчи на ромѣнското правителство да направи задължително прѣподаването на ромѣнски езикъ въ тия у-ща.

Въ градоветѣ и околитѣ, въ които живѣятъ значително число ромѣнски поданици отъ етническитѣ религиозни и и езикови малцинства, на тия малцинства ще се обезпечи получаването отъ една справедлива частъ отъ сумитѣ, които би били отпущани отъ хазната по държавни, общински или други бюджети за възпитателни, религиозни или благотворителни цѣли.

Чл. 11. Ромѣния приема да даде, подъ контрола на ромѣнската държава, мѣстна автономия на общинитѣ на Зеклерицѣ и на Саксонитѣ въ Трансильвания, по отношение на религиознитѣ и училищни въпроси.

Чл. 12. Ромѣния приема, че постановленията на прѣдидущитѣ членове, до колкото тѣ се отнасятъ до лица принадлежащи на расовитѣ, религиозни и езикови малцинства, съставляватъ задължения отъ международенъ интересъ и се поставятъ подъ гаранцията на Обществото на Народитѣ. Тѣ не могатъ да бъдатъ измѣнявани безъ съгласието на болшинството на Съвѣта на Обществото на Народитѣ. Съединенитѣ Американски Щати, Британската Империя, Франция, Италия и Япония се задължаватъ да не отказватъ съгласието си за всяко измѣнение на поменатитѣ членове, когато то би било одобрено по надлежния редъ отъ едно болшинство въ Съвѣта на Обществото на Народитѣ.

Ромѣния признава, че всѣки членъ отъ Обществото на Народитѣ ще има право да обръща вниманието Съвѣта върху всяко нарушение или опасностъ за нарушение на нѣкое отъ тия задължения и че Съвѣтътъ ще може да дѣйствува по такъвъ начинъ и да даде такива инструкции, които сѣятъ за умѣстни и ефикасни въ случаи.

Ромѣния осъзнава това прие-ма, че въ случай на различие въ мнѣнията по юридически и фактически въпроси достѣжно тия членове между ромѣнското правителство и нѣкой отъ главнитѣ съюзни и сдружени сили или пъкъ нѣкой отъ силитѣ, членове на Съвѣта на Обществото на Народитѣ — то-

ва различие ще се счита като споръ отъ международенъ характеръ, съобразно съ чл. 14 отъ Устава на Обществото на Народитѣ.

Ромѣнск. правителство приема, щото подобни спорове, при поискване отъ противната страна, да се отнасятъ до постоянния международенъ съдъ. Рѣшението на този постояненъ съдъ е безапелационно и има силата и дѣйствието на всяко рѣшение произнесено съгласно чл. 14 отъ Устава.

ЗАБ. Втората глава отъ договора се отнася до задълженията, които Ромѣния поема достѣжно търговията, транзита и пр. съ други сили, членове на Общ. на Народитѣ.

Кой организира шайкитѣ.

Бѣжанецъ пристигналъ прѣди два дни ни разказва слѣдующето:

Прѣзъ нощта на 1 сръпу 2 априлъ въ с. Топчий, Силистренско идватъ около 25 души разбойници най-разнообразно облѣчени, обаче съ нови ромѣнски пушки, паласки и ремѣци. Даватъ условния за сборъ сигналъ и сбиратъ караулитѣ. Извѣрватъ ги а едного отъ тѣхъ Георги Франсузовъ — пращатъ да вика джукенджията Коста Поповъ ужъ по заповѣдъ на кметския намѣстникъ. Коста отговорилъ, че въ това врѣме не отива никдѣ и заключилъ вратата си. Разбойницитѣ разбиватъ вратата на къщата му и като му задигнали 120 хил. лева, рсичеата стока и дрехи го оставили.

На сутринта, полицията, която спокойно спала цѣлата нощ!?! — строява цѣлото село и започва изтезания, за да изкажатъ кои сѣ разбойницитѣ. Всички жени и близки на заобѣгнатитѣ сѣ били публично бити. Но най-жестокото сѣ били бити завърналитѣ се бѣжанци Вълчо Михайловъ и Илия Илиевъ, които и до сега сѣ въ болницата.

Отъ „разнитѣ“ на селянитѣ нищо не се установило. Пострадавшия изказалъ убѣждението, че разбойницитѣ не сѣ българи, понеже му говорили на разваленъ български езикъ и сѣ тия отъ шайката на Таску Пучеря, който най-много вика противъ шайкитѣ.

Само единъ селянитѣ Рашко Поповъ — деклариралъ, че разбойницитѣ сѣ българи и между тѣхъ е билъ даже съселанина имъ Костадинъ Драгневъ.

Плотонера, дошелъ да анектира случката, дава заповѣдъ веднага да се арестува сѣмейството на бѣженеца и му се направи обискъ. Изтезавали жената и дѣцата на Драгневъ, прѣобърнали му къщата и като се убѣдили въ това, което сѣ били по-рано убѣдени т. е., че у тия хора и сѣнка отъ мисль за обиръ не е минавала — пуснали ги. За да се види колко сѣ били основателни твърденията на Рашко Пеневъ, тоя български изѣдникъ (позоръ за плѣмето ни), па и на всички ромѣни, които проглу-

лиха свѣта съ кръсцитѣ си, че се пращатъ и организиратъ отъ тука банди ще помѣстимъ изцѣло увѣрението дадено на Костадинъ Драгневъ отъ тукашното градначалство кдѣто той е на служба:

Царство България.

М. В. Р. и Н. З.

Варненското Градоначалство
15 априлъ 1921 г. гр. Варна
УДОСТОВѢРЕНИЕ № 15822

Варненското Градоначалство дава настѣжето на **Костадинъ Драгневъ** младши пѣши пол. стражаръ при сѣщото, въ удостоверение на това че той отъ 1-я януари т. г. до днесъ не е отсъствувалъ отъ града ни.

Настоящето му се дава за му послужилъ при нужда.
за Градонач.: (п.) Ив. Пенчевъ.
за Секретаръ: (п.) В. Денчевъ.
Печатъ.

— Какво по силно доказателство за неговото алиби? Ние сме твърдо убѣдени, че ако ромѣнскитѣ полицейски власти проявятъ усърдие не само въ „разнитѣ“ и обиски надъ беззащитнитѣ българи, тѣхнитѣ жени и дѣца, въ обиски при които сума същопѣтности изчезватъ въ бездѣлнитѣ джебове на жандармитѣ, а въ пазене и блѣние. (На Коста Поповъ останали само веремидитѣ, каругитѣ събрани и извѣрзани а полицията... спи?!). Ще се сложи много скоро точка на четничеството.

Да се заловятъ тия бандити и да видимъ чии оръжия сѣ тѣ дали вадъ гърба имъ не стои Таску Пучеря и С-е?

Повтаряме, ние сме твърдо увѣрени, че шайкитѣ се организиратъ отъ тия рафинирани пугаши и проклинаме часѣтъ когато имаме нещастieto да ги видимъ помежду си.

Какъ се фабрикуватъ шумни афери въ Добруджа.

Свѣтътъ на култура и просвѣта между дивитѣ българи — учители въ село Каралий, Добришко; задължавалъ ученицитѣ си поредно на извѣстни срокове да му поднасятъ по една кокошка и опрѣдѣленъ брой айца, съ които той търгувалъ и си докарвалъ порядъченъ доходъ.

Обаче селянитѣ се оплакали на кмета и др. власти и кокошката рѣка прѣсѣхнала.

Учителя обиденъ отъ „прѣнебръжението“ на селянитѣ, имъ скроява единъ кюляфъ. Отива при префекта въ Добричъ и му обажда, че село Каралий е пълно съ комити. Префекта дава заповѣдъ, веднага да замине една рота за селото. Обгражда го и съ всички прѣдпазвания и хитрости на военното искусство го прѣвзема безъ да сръщне съпротива. Населението се изплашило и изпокрило. Излѣзълъ кмета, тоже влахъ, които очуденъ галгава, че никакви комити не е имало или пъкъ е чувалъ подобно нѣщо. Като се събрали всички разбрали, че тая „шега“ е отъ високоученитѣ имъ даскалъ комуто; разбира се, пакъ не дали кокошки.

СПИСЪКЪ

На бѣжанцитѣ — Добруджанци подали заявления за заселване до Варненската Окол. Комисия и резултатитѣ.

Продължение.

На 17 III е разгледала и резолюрала заявленията на Георги Мариновъ отъ гр. Силистра, Стефанъ Райновъ отъ гр. Кюстенджа, Велико Митевъ отъ с. Фрекацей, Георги Стояновъ отъ гр. Кюстенджа, Атанасъ Кандиларовъ отъ гр. Балчикъ, Георги Ив. Кандиларовъ отъ гр. Балчикъ, Георги Панайотовъ отъ гр. Кюстенджа, Андонъ Тодоровъ отъ с. Гаргалѣкъ Кюстендженско, Атанасъ Георгиевъ отъ с. Караманъ, Тулчанско, Костадинъ Тодоровъ отъ гр. Силистра, В. Костадиновъ, Ив. Костадиновъ, Христо Павловъ и Ив. Ставревъ, живущи сега въ Джевизлий — да имъ се даде мѣсто за къща материалъ и кредитъ за постройката ѝ.

На 21 мартъ е разгледала и резолюрала на Ангелъ Апостоловъ отъ гр. Добричъ, Т. Куневъ отъ с. Алфаторъ Силистренско, Петъръ Д. Вълковъ гр. Каварна, Георги П. Хаджиевъ гр. Силистра, Свещен. Ст. Митановъ отъ Куртъ-Бунаръ, Вълчевъ Славъ Елчевъ отъ с. Кара-Орманъ Силистренско, Гено Димитровъ отъ гр. Добричъ, Юрданъ Тодоровъ отъ гр. Силистра, Бошко Маневъ отъ гр. Силистра, Никола Гърдевъ отъ с. Бабучъ Силистренско, Димитър В. Радевъ отъ с. Гюргенджикъ Силистренско, Ангелъ Г. Ивановъ отъ с. Санжръ-Ени-Махле Силистренско, Юрданъ Нейковъ отъ гр. Добричъ, Иванъ Черневъ отъ с. Доргутъ Калфа Добришко, Юрданъ Н. Милковъ отъ гр. Добричъ, Стоянъ Станевъ отъ гр. Добричъ, Спиро П. Лозановъ отъ с. Куюджукъ Добришко, Ивановъ Тихомиръ Хиневъ отъ гр. Добричъ, Войчо П. Лозановъ отъ с. Куюджукъ Добришко, Димитър Великовъ Минчевъ, Димитър Пѣевъ, Пантелей Ивановъ, Илия Симеоновъ Иванъ Шивачевъ, Димитър А. Чернаевъ, Василь Димовъ, Атанасъ Нейковъ, Маринъ Димитровъ, Георги Доневъ, Яни Любеновъ, Михаилъ Атанасовъ, Янаки Йордановъ, Коста Становъ, А. Кожухаровъ, Матей Ноневъ, Георги Кръстевъ и Георги Михайловъ (всички отъ гр. Добричъ; Стефанъ Георгиевъ отъ с. Каралий Добришко и Иванъ Караивановъ отъ гр. Добричъ — да имъ се даде мѣсто материалъ и кредитъ за постройка на къща.

Слѣдва.

ХРОНИКА

Умоляватъ се абонатитѣ, които не сѣ заплатили абонамента си да побързатъ съ изплащането му, понеже в-на нѣма други източници на срѣдства за издръжката си.

Въ идущия брой ще съобщимъ какъ стои въпроса съ очакваната амнистия.

Извѣстваме на роднини и познати, че на 14 того вие-запно почина бѣжанката Зонца Иванова отъ гр. Тулча из-бѣгала отъ Кюстенджа.

По желанието на дружество „Добруджа“ въ с. Голче-джюль, Варненско, на 7 то-го тамъ се състоя събрание, въ което дружеството ни бѣ делегирало членоветѣ си Др. Сакеларевъ, П. Рашковъ и П. Митевъ, които да анкетиратъ и изгледатъ възникналитѣ недоразумѣния между членоветѣ на тамкашното дружество. Недоразумѣнието е почти изгледано.

Да съобщи адреса си или се яви лично въ редакцията бѣжанеца Стефанъ Танковъ отъ гр. Добричъ.

За „четитѣ.“ Вътрѣшното министерство е дало нови нареждания до администрацията да слѣди най-зорко всички подозрителни лица, които се бѣха опитали да образуватъ, каквито и да сѣхъ организации, които бѣха дали поводъ на съсѣдитѣ да се съмнѣватъ, че на наша територия се формиратъ „чети“ за прѣминаване на съсѣднитѣ граници. Окржното е нап-сано въ внушителенъ тонъ заплашва отговорнитѣ лица с тежка отговорностъ.

И съ това, и безъ това о-ржно, фактътъ е единъ, а т-е, че никой въ България, кой обича страната си, не е при-тель на каквито и да билъ не-ганизации, които могатъ из-уврѣдятъ по-скоро инте-14 на отечеството му, отко-хо-да допринесатъ нѣкаква ни-ци Окржното на правител-и, вото е искрено, въ това н-сьмѣнѣние.

Плтинцитѣ за Ромѣния.

Лицата, които искатъ да пъ-туватъ за Ромѣния, или друга-дѣ, трѣбва да визиратъ паспор-титѣ си въ Обществената бе-зопасностъ София, или Русе.

Суша. Слабитѣ, или почти незначителни валежи, като се качене отъ края на миналото лѣто, цѣлата есенъ и зима, оза-дачватъ не само масъ бѣлгаритѣ, а и всички други народи.

Южнитѣ покрайнини на Еуро-па сѣ получили много слаби валежи въ сравнение съ сѣвер-нитѣ и заговоря се за ком-прометирване реколтата (звима и пролѣтна) на 1921 год. Къмъ сушата се прибавя още второто зло — топлата зима, която усилн мѣвелитѣ, за-смѣтка на културнитѣ посѣви.

Едно американско друже-ство е подарило на Герман-ския Червенъ Кръсть 100,000 млѣчни крави за изхранване на германскитѣ дѣца.

Съобщаваме на Г. г. съ-трудницитѣ си, че на ста-ти по полемиката съ „Со-Троица“ мѣсто вече не ще-даваме.

Оставете ги да лаятъ на-хава.

Четете и разпространя-вайте в. Добруджански вѣсти.